

‘Het meisje met sneeuw in het haar’ door Ninni Schulman

Na een pijnlijke scheiding vertrekt de succesvolle journaliste Magdalena Hansson uit Stockholm en probeert samen met haar zesjarige (geadopteerde) zoontje Nils een nieuw leven op te bouwen in haar geboorteplaats Hagfors, een stadje in de Zweedse provincie Värmland. In deze kleine samenleving waar iedereen elkaar kent en waar de locale pizzeria de *place to be* is, lijken haar werkzaamheden in eerste instantie vooral te bestaan uit verslaglegging van locale nieuwtjes en het afnemen van enquêtes onder de plaatselijke bevolking.

Er wordt veel nadruk gelegd op het contrast tussen Stockholm en het kleine slaperige plaatsje waar iedereen elkaar in de gaten houdt, maar waar eigenlijk nooit wat gebeurt. “Hier kennen we elkaar. Hier gebeuren geen rare dingen”, zo zegt Magdalena’s buurman aan het begin van het boek. Maar zoals veel van haar voorgangers heft ook Schulman in dit opzicht de tegenstelling tussen de grote stad en het idyllische platteland op: want ook daar gebeuren nare dingen, en ook in kleine plaatsjes hebben mensen grote geheimen.

De lezer is dan inmiddels al getuige geweest van de moord op een jong meisje. Ze is met een schot door het achterhoofd om het leven gebracht en naakt ergens in een buitengebied achtergelaten. Intussen maken Ernst en Gabriella Losjö zich zorgen om hun zestienjarige dochter Hedda, die niet is thuisgekomen van een nieuwjaarsfeestje dat ze bezocht.

Het wordt echter al snel duidelijk dat dit dode meisje niet Hedda is. Opeens hebben politierechercheurs Petra Wilander en Christer Berglund van politie Hagfors dus te maken met zowel de vermissing van Hedda als de moord op een onbekend

meisje. Bij het lezen van Hedda's dagboek ontdekken ze dat Hedda een geheime relatie had met een jongen die niet alleen veel ouder is dan Hedda, maar bovendien een vriendin en kind heeft. Dat hij opeens de benen neemt, maakt hem extra verdacht.

Hiermee is het ook voor Magdalena snel gedaan met de rust die ze zocht in Hagfors. Ze schrijft over de zaak en probeert via Christer, die ze kent van vroeger, een scoop te krijgen. Bij toeval ontdekt Magdalena dat een van de woningen in een vrijwel leegstaand appartementencomplex in Hagfors dienst doet als bordeel, waar jonge uit Moldavië geronselde meisjes gedwongen worden tot prostitutie.

Als de politie achter Magdalena's tip aangaat, maar het vastgelegde bewijsmateriaal vervolgens op mysterieuze wijze verdwijnt, besluit Magdalena zelf actie te ondernemen. Daarbij brengt ze niet alleen haar eigen leven, maar ook dat van haar zoontje, in gevaar.

Zoals veel detective- en thrillerauteurs verwerkt ook Schulmans een actueel maatschappelijk probleem in haar verhaal, in dit geval vrouwenhandel/prostitutie. Schulman is (net als haar hoofdpersonage Magdalena) werkzaam als journaliste en baseerde haar debuutroman op een zaak waar ze zelf verslag van deed. Zo staat in het nawoord van het boek als volgt te lezen:

"In de herfst van 2001 werd een man veroordeeld wegens ernstige koppelarij nadat hij vier tienermeisjes uit Moldavië naar Hagfors had gebracht en tot prostitutie had gedwongen. Als nieuwsreporter van Expressen deed ik verslag van de rechtszaak in Karlstad en ik heb de meisjes twee keer geïnterviewd met de hulp van een tolk. Een van de meisjes heette Sonya. Verder is dit een volkomen fictief verhaal."

Naast maatschappelijke problemen komen ook de persoonlijke problemen van de vele personages uitgebreid aan de orde. Schulman vertelt het verhaal vanuit vele verschillende personages en springt constant heen en weer tussen deze verhaallijnen, die slechts door een witregel van een elkaar gescheiden zijn. Dit leest niet echt prettig; de abrupte perspectiefwisselingen vragen een geconcentreerde lezing, zodat je niet pas na een paar regels ontdekt dat het perspectief alweer versprongen is. Op ongeveer een derde van het boek voegt Schulman bovendien nog een eerste persoonsperspectief toe, waarin een van de prostitutieslachtoffers een stem krijgt. Hoewel haar intentie duidelijk is, voegt dit perspectief niet veel toe en werkt het eerder afleidend.

Uiteraard komt ook Magdalena's privéleven uitgebreid aan bod. Er wordt gerefereerd aan haar verleden, maar er is ook ruimte weggelegd voor facebookflirts (een ietwat te geforceerde poging van Schulman om het verhaal een eigentijdse setting te geven) en een nieuwe romance met een oude liefde. Intussen moet er natuurlijk ook nog een moord opgelost worden. *Het meisje met sneeuw in het haar* is een aardige, doorsnee thriller, maar functioneert eigenlijk misschien beter als psychologische roman. Het plot is wat zwak en de ontknoping is niet heel spannend, maar echt erg is dat niet. Interessanter dan de vraag wie de moordenaar is en wat het verband is tussen de twee zaken, zijn de onderlinge relaties tussen de personages, hun problemen, en het leven achter de façade - want hoe goed ken je je naasten eigenlijk; je eigen ouders, je eigen kind, je burens en de mensen met wie je opgegroeid bent?

Zowel de uitgebreide introductie van de verschillende personages als de onbeantwoorde vragen met betrekking tot Magdalena's verleden doen vermoeden dat *Het meisje met sneeuw in het haar* een eerste boek in een serie is. En jawel, in Zweden is vorig jaar *Pojken som slutade gråta*, het tweede boek met Magdalena Hansson in de hoofdrol, verschenen. Momenteel schrijft Schulman aan een derde boek dat in het najaar van 2013 zal uitkomen.

Uitgeverij Prometheus, 2013
Pagina's 341
Vertaald uit het Zweeds door Edith Sybesma, (*Flickan med snö i håret*)
ISBN: 978 9044 619 669

Recensie door Kyra, 19 maart 2013